

Los miserables / Les misérables

Direcció: **Ladj Ly**

País: França (2019)

Festival de Cinema de
la Mediterrània i del Llevant

Fitxa tècnica

Guió Ladj Ly, Giordano Gederlini, Alexis Manenti **Fotografia** Julien Poupard
Interpretació Damien Bonnard, Alexis Manenti, Djibril Zonga, Jeanne Balibar, Steve Tientcheu, Issa Perica, Al-Hassan Ly, Almamy Kanoute, Nizar Ben Fatma, Raymond Lopez, Luciano López, Jaihson Lopez, Sana Joachaim, Lucas Omiri, Rocco Lopez, Zordon Cauret, Steve Cauret, Omar Soumare, Abdelkader Hoggui **Durada** 100 min **Gènere** Thriller, drama **Llengües** Francès i bambara, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

L'Stéphane acaba d'unir-se a la Brigada de Lluita contra la Delinqüència de Montfermeil, un suburbi a l'est de París. Allà coneix els seus nous companys, en Chris i en Gwada, dos agents experimentats en les enormes tensions que hi ha entre els diferents grups organitzats pel control del barri. (Filmaffinity.com)

Crítica

2019.05.16 - CANES 2019: En el seu primer llargmetratge de ficció, Ladj Ly retrata de forma contundent la relació entre la policia i els joves dels suburbis parisencs

"Amics meus, recordeu això: no hi ha males herbes ni homes dolents. Només hi ha mals cultivadors". El cineasta francès **Ladj Ly** conclou amb aquesta cita de Victor Hugo el seu primer llargmetratge de ficció, **Los miserables**, que competeix en la 72a edició de Festival de Canes. No és casualitat, ja que l'autor va escriure una part de la seva famosa novel·la a Montfermeil, una ciutat situada a 17 quilòmetres en línia recta de París, i que constitueix un marc exclusiu per a aquest OVNI de la producció francesa. Tot i les diferències històriques, molt poques coses semblen haver canviat des de mitjan segle XIX per a les classes socials desfavorides que són ignorades, com feres engabiades, i vigilades per la policia.

Som al barri marginal de Bosquets i en Chris (**Alexis Manenti**), que dirigeix l'equip de dia de la BAC (Brigada Anticriminalitat) local i que és considerat pels seus superiors com un element experimentat i una mica impulsiu, descriu la situació a un nou company, l'Stéphane (**Damien Bonnard**), que acaba d'arribar de Cherbourg. Al vehicle de patrulla, en Gwada (**Djibril Zonga**) completa el trio. A continuació, ens assabentem que aquest lloc era el nucli del tràfic de drogues però que els Germans Musulmans han fet neteja, cosa que no impedeix a la policia estar atenta a "la brutalitat del món que ens envolta". L'ambient és viril i l'Stéphane aviat rep un sobrenom que no li agrada. A més, li fan la quintada d'enviar-lo a buscar informació a casa d'en Salah (**Almany Kaoute**), un antic delinqüent que es va convertir a la religió i que dirigeix el barri.

Durant una ronda, en Chris comet alguns abusos de poder mentre fa un control d'identitat. Un cadell de lleó ha estat robat d'un circ ambulant i els forasters amenacen amb represàlies "Le Maire" (**Steve Tientcheu**), una mena de cap alternatiu pagat per la municipalitat per mantenir la pau a Bosquets. Els nostres tres policies s'hi interposen i decideixen buscar el culpable, que es delata a les xarxes socials. Però l'arrest de l'Issa (**Issa Perica**), un adolescent reincident, surt malament i un dron pilotat per en Buzz (**Al-Hassan Ly**), un altre noi del barri, grava tota l'escena. Per a en Chris i en Gwada, el més important és recuperar les imatges que poden incriminar-los i provocar un incendi al barri; mentre que l'Stéphane té un punt de vista més deontològic sobre l'assumpte. Comença una onada de tensions i friccions...

La càmera àgil del director de fotografia **Julien Poupard** (i un dron molt ben integrat en l'argument) barreja un realisme compost de petits tocs de la vida quotidiana i la cultura popular dels habitants del barri, amb un ritme intens i una energia visual potent. **Los miserables** s'imposa amb una gran força al voltant de personatges que encarnen figures molt creïbles en un univers aspre on el respecte és un valor de doble tall. El "Jo sóc la llei aquí" d'un Chris que s'excedeix en les seves funcions ressona com una constatació terrible; i la pel·lícula reflecteix, a través d'un argument dinàmic, la situació de les zones sense concessió de territori, a les quals no es pot comprendre ni ajudar, observant-les des de l'exterior amb maniqueisme. Ladj Ly ens submergeix en aquesta realitat sense passar pel thriller i guanya l'aposta cinematogràfica de fer visibles els matisos d'aquest lloc i de posar sobre la taula un problema profund de representació en la societat francesa, quan aquests mateixos joves de Bosquets són els primers, com prologa la pel·lícula, a participar de la felicitat col·lectiva d'una victòria al Mundial i a esgargamellar-se cantant *La Marseillesa*.

Fabien Lemercier – Cineuropa.org

Organització:

En conveni amb: